

etablere konflikt for at etablere en overenskomst. Hold fingrene fra det, det er det bedste redskab, vi har på det danske arbejdsmarked til at sikre, at der ikke bliver tale om uorganiserede virksomheder med underbetalt arbejdskraft, som kommer ind og ødelægger opbakningen til det her i øvrigt fornemme projekt.

Så kan vi lave nationale foranstaltninger. Jeg håber, at hr. Thulesen Dahl vil give mig lejlighed til at studere lidt nærmere, hvad det er for nogle, vi kan lave, også i forhold til, at de, synes jeg, skal være inden for EU-rettens regler. Det har jeg tilkendegivet at vi også gerne vil drøfte med regeringen, og vi har på fornemmelsen, at regeringen er bedre forberedt på den diskussion, end vi har mulighed for at være. Så der vil jeg gerne drøfte nationale foranstaltninger.

Og det er inden for den ramme – til fru Charlotte Antonsen – at jeg heller ikke vil have, at der skal være A- og B-medlemmer af EU, det er principielt det udgangspunkt, jeg har. Men jeg vil heller ikke være med til, at der skal være A-medarbejdere, der får bedste vilkår på danske arbejdspladser, og så skal der være B-arbejdere, der nogenlunde er de samme som dem, der kommer østfra. Den A/B-opdeling vil jeg heller ikke have, og det er disse to hensyn, vi skal have til at gå op her.

Lad mig slutte med at sige, at man heller ikke skal undervurdere den regionale sikkerhedsmekanismes mulighed for at kunne blive en nyttig sikkerhed, hvis der er noget, der går helt galt i et bestemt hjørne af landet.

Kl. 19.30

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Noget af det, som hr. Bent Bøgsted var inde på i forhold til det der med, at man følger spillereglerne på arbejdsmarkedet, var jo, at selv hvis man følger reglerne i overenskomsten, er der jo ganske store muligheder for, at en arbejdsgiver kan følge overenskomsten, men give en lavere løn end den, man måske lokalt har forhandlet sig frem til.

Altså vi ser jo mange steder, at det, der rent faktisk betales, ligger et stykke videre end overenskomsten, så uanset om man tilkæmper sig rettigheder og får en overenskomst på plads med en arbejdsgiver, så er der vel muligheder inden for regelsættet for, at man kan opleve, at man kan tage folk udefra, der faktisk vil være konkurrenceforvridende.

Det andet er jo, at hr. Jan Petersen vel må medgive, at hvis det er arbejdsmarkedets parter, der skal ordne det her, altså hvis man troede, at man kunne det, så ville det kræve væsentlig stærkere midler, end arbejdsmarkedet har i dag for at kunne gennemtvinge det. Så er det, arbejdsmarkedet har i dag, vel ikke engang nok, og derfor er det vel også, hr. Jan Petersen når frem til, at der skal nogle ekstra nationale foranstaltninger ind. Der er det så, jeg efterlyser mere kontant, hvad det er, Socialdemokratiet så der har at byde på i stedet for at henvise til, at der er regeringen nok klædt bedre på.

Jeg mener, Socialdemokratiet har haft regeringsmagten i det her land i 9 år, har haft en partiformand, der lovede, at man ville åbne fra dag 1. Så har vi en debat her 1½ år efter, og så siger hr. Jan Petersen, at der er regeringen nok bedre klædt på, så man vil vente og se. Det bekræfter mig i, at det, det i virkeligheden handler om, er, at først skal svenskerne finde ud af, hvad de vil, så skal regeringen, og så kan Socialdemokratiet lægge sig i halen af det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Jan Petersen glemte at svare på et spørgsmål. Hr. Jan Petersen var bekymret for det sorte og det grå arbejdsmarked i øjeblikket. Den bekymring kan jeg sådan set særdeles godt dele, for vi har et indtryk af, at der er en del illegal arbejdskraft i Danmark.

Derfor vil jeg godt bede hr. Jan Petersen svare på: Er sandsynligheden for, at der bliver færre illegale ikke stor, når de østeuropæiske arbejdere kan komme til at arbejde her legalt? Altså vil der ikke med stor sandsynlighed ske det, at når østeuropæerne bliver medlemmer af EU og får mulighed for at arbejde her legalt, så vil der være færre, der arbejder illegalt? Det er i hvert fald noget af det, vi forventer.

Med hensyn til eksklusivaftaler, som hr. Jan Petersen nævner som en måde, man kan fastholde høje lønninger på, vil jeg bare blot kort spørge hr. Jan Petersen: Er det sådan, at på de områder, hvor eksklusivaftaler er forbudt, f.eks. det store DA-område, har vi set en hel masse eksempler på løntrykkeri og på meget lave lønninger?

Altså er det i virkeligheden ikke sådan lidt tænkt, at der skulle være en sammenhæng mellem eksklusivaftaler og lønniveau?